

عنوان مقاله:

بررسی میزان تاثیرگذاری معماری اورارتو بر معماری هخامنشی (نمونه موردی کاخ آپادانای شوش)

محل انتشار:

پژوهشنامه تاریخ، دوره 11، شماره 44 (سال: 1395)

تعداد صفحات اصل مقاله: 34

نویسندگان:

امیر اکبری

آمنه سادات فتاحی معصوم

خلاصه مقاله:

اورارتو نام تمدنی است که در غرب آذربایجان امروزی که حدود ۱۰۰۰ سال ق.م. قدرت گرفت. این تمدن همزمان با آشوری ها در شمال عراق و تمدن عیلام نو در غرب ایران بود. بیشتر اطلاعات از تمدن اورارتو، از نوشته های آشوری است. سلطنت اورارتو در قرن ۸ ق.م. از بین رفت و باقیمانده آن، به زیر قدرت مادها در آمد. آنان قومی مبتکر، خلاق و آبادکننده بودند. اورارتوها در سرزمینی که در زمان قدرت آنها از ساحل باختری دریای خزر تا سوریه کنونی گسترده بود؛ شهرها، کاخ ها، دژها و معابد متعدد ساختند، تاکستان ها و باغ های میوه به وجود آوردند. آنها برای تامین آب مورد نیاز، نهرها و کانال های بسیاری حفر کردند و در فلزکاری نیز سرآمد اقوام آن ادوار بودند. به نظر می رسد به دلیل همجواری مادها و پارس ها به مدت دویست سال با اورارتو و در ادامه به دست گرفتن قدرت توسط پارس ها، آنها بسیاری از روش ها و شیوه های ساخت بناها را از اورارتوئیان الگوبرداری کردند و در ایجاد بناهای پرشکوه خود همچون آپادانای شوش و تخت جمشید از آن بهره جستند. این مقاله سعی دارد ابتدا نگاهی به تاریخ و معماری اورارتوئیان داشته باشد و سپس با بررسی کاخ آپادانای داریوش در شوش، بر مبنای روشی تحلیلی-تطبیقی، میزان تاثیرگذاری تمدن اورارتو در معماری دوره هخامنشیان مورد بررسی قرار دهد. نتایج نشان می دهد اگرچه هخامنشیان از تمامی تمدن های پیشین خود در ساخت بناهای باشکوه بهره جستند، اما در این میان نقش اورارتو پررنگ تر است. نقشی که کمتر از آن یاد می شود.

کلمات کلیدی:

کلید واژه ها: اورارتو، هخامنشیان، معماری صخره ای، کاخ آپادانای شوش

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1857134>

